

Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος

Ποιητικές ; Στιχοδημιουργίες

Ιούλιος 2014

Πο(υ)λιτικός Παραμυθόκοσμος

By Lionara

Ιούλιος 2014

Κάθε παραμύθι κι ένας μύθος

όχι για όλους χριστό ήθος

ήρωες που ζουν αθανασία

Ψάξε! Αξιίζει η ουσία!

ΠΟ(Υ)ΛΙΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΟΚΟΣΜΟΣ

Τίτλος	Σελίδα
• Εξελιγμένη γενιά	5
• Ανάπηρα χέρια	6
• Δεν ασχολούμαι...	7
• Πρόνοια	8
• Χωρίς Στέρεο Πολιτισμό	9
• Επανάσταση Αγάπης	10
• Εκ προμελέτης	11
• Σπάσε τη γυάλα (Συμπτώσεις)	12
• Λέξεις	13
• Ακλόνητη άγκυρα	14
• Βράσε πέτρες...να αντέξεις[Ψευδαισθήσεις]	15
• Ανατροπή Κρίσης	16
• Φλόγα καρδιάς καίει το κακό[Τα 3 μικρά γουρουνάκια]	17
• Και μια ψυχή αρκεί [Ο λύκος και τα 7 κατσικάκια]	18
• Τούρινγκ ο Πρίγκιψ [Η Χιονάτη και οι 7 νάνοι]	19
• Το παράπονο της παπαρούνας[Ο κότσουφας απαιτεί το δάσος να σωθεί]	20
• Ζωντάνεψε το παιδί μέσα σου...νίκα την μοναξιά [Πινόκιο]	21
• Η Αληθινή Αγάπη λιώνει τον πάγο [frozen]	22
• Άξια χελώνας γοητεία [Ο λαγός και η χελώνα]	23
• Τυρί μόνο σε Φίλους [Η αλεπού και το κοράκι]	24
• Μια ζωή, για ένα τριαντάφυλλο [Η Πεντάμορφη και το Τέρας]	25
• Βιογραφικό	26

Συλλογές: «Πο(υ)λιτικά» & «Παραμυθόκοσμος»

Εξελιγμένη γενιά

Ανθρώπων γέννες αστέρια, ροδαλά περιστέρια

Πολιτισμένα μαχαίρια, πριονίζουν φτερά

Το μερτικό τους στη Φύση, η πόλη θα τους στερήσει

Η πολιτεία με νόμους, διώχνει κάθε χαρά

Γενιές αποδυναμωμένες, κακοταϊσμένες

Ψυχές ματωμένες, φυλακές ωραία κορμιά

Αλόγου εργασία, γουρουνιού ευζωία, απαιτεί η πολιτεία

Βρώμικα όνειρα, άρρωστα ιδανικά

Κάλιο με τους παπούα, να λέω αλούα αλούα

Παρά να μου ρουφάνε ευγενείς τα ζουμιά

Πώς να υπάρξει εξελιγμένη γενιά;

Άνθρωποι της αβύσσου, χαμένα κορμιά...

Ανάπηρα χέρια

Όσο ατίθαση και αν είμαι
Νιώθω ανάπηρα τα χέρια μου
Να φυτέψουν λέξεις στο χαρτί
Ικανές να ξεσηκώσουν
Τους αδιάφορους καναπεδάκηδες
Που αύριο θα γίνουν εχθροί όλων
Μίσος απλά
Ακόμα και για τα ανάπηρα χέρια!
Να! Πάρτε τα! Δικά σαςσήμερα

Δεν ασχολούμαι...

Κουράστηκα να ασχολούμαι με αντίγραφα δακρύων και αναστεναγμών

Θυμούς, πηγές τεχνητών ενοχών και ελέγχου ανθρώπων

Αν δεν λάμπουν τα ματοτσίνора, έτοιμα για μάχη με τρέλα

Αν δεν ονειρεύεσαι, οι αγαπημένοι σου να φτάσουν στην τελειότητα

Αν δεν αλλάζεις τον κόσμο όλο, με κάθε στροφή κεφαλής σου

Αν δεν μπορείς να αφήσεις τα βάρη σου, να ελαφρύνουν μόνα τους

Αν δεν καταλάβεις πως ο λόγος που πλάστηκες δεν είναι συγκεκριμένος

Δεν ασχολούμαι...

Πρόνοια

Όταν η πρόνοια ξεπερνά τα όρια
Ευδοκίμει η τεμπελιά και η εξάρτηση
Προθέσεις πονηρές αναμφίβολα
Κρυφές ή όχι

Χωρίς Στέρεο Πολιτισμό

Νόμοι και κανόνες

Συγκρατούν τους απολίτιστους

Υποταγμένους πληθυσμούς

Κατακτημένων κρατών

Χωρίς να έχουν γνώμη

Σε σιωπηρή καρτερία

Χωρίς στέρεο πολιτισμό

Χωρίς την δυναμική μεταδοτικότητα των γυναικών

Κινδυνεύοντας στη στιγμή

Να βουλιάξουν στην απάθεια ή

Στην βαρβαρότητα...

Επανάσταση Αγάπης

Κοίτα!

Έχουμε τις ίδιες αλυσίδες

Σε χέρια και σε πόδια

Οι ίδιες κλωστές μας κουνάν

Σαν να είμαστε μαριονέτες

Αιώνες περάσαμε έτσι

Αδιαμαρτύρητα

Πίκρες παρόμοιες

Μας κόντιναν τις αλυσίδες

Μας μίκρυναν τις κλωστές

Αντέχουμε ακόμα;

Αν σε δω να πονάς

Δε θα το ανεχτώ

Κοινές πανανθρώπινες αξίες

Μας δένουν

Υφάδι πεπρωμένου

Αλληλεγγύη Αγάπης

Όχι φθόνος, όχι μνησικακία, όχι εκδίκηση

Αυτοτοξικά

Επανάσταση από Αγάπη...

Ένωση του θριμματισμένου κόσμου μας

ΥΓ: Όσο και να καταστέλουν το σώμα μας ψεκάζοντας, οι πανανθρώπινες αξίες που μας δένουν δεν αλλάζουν...επανάσταση ετοιμάζουν. Όχι για να χτίσουμε αξίες νέες...αλλά για να υπερασπίσουμε αυτές που υπάρχουν... μας γαλουχούν με μύθους, μας ομαδοποιούν σε θρησκείες, για να τιθασέψουν τις αντοχές μας στην καταπάτησή τους...

Εκ προμελέτης

Ψάχνω τ' αδύναμα παιδιά

Που λιώναν απ' αγάπη

Τότε που τα εγκλήματα

Γεννιόνταν απ' τα πάθη

~~~~~

Πλέον όσα δικάζονται

Είναι από μελέτη

Η λογική περίσσεψε

Από έρωτα ποιος κλαίει;

~~~~~

Το άλλοθι είναι σίγουρο

Το λένε "φιλοσοφία"

Αντί να πλάσουν τ' όμορφο

Πλάθουν χρησιμοθηρία

~~~~~

Οι δράστες γίναν δικαστές

Την Φύση μας σκοτώνουν

Το όμορφο κλείνουν σε φυλακές

Το ωραίο αμπαρώνουν

Σπάσε τη γυάλα (Συμπτώσεις)

Έτυχε να είμαι εδώ

Έτυχε να είσαι κι εσύ

Σύμπτωση συνάντησης

Μιας γλυκιάς ανάμνησης

~~~~~

Θα σ' αλλάξει την πορεία

Θα γραφτεί στην ιστορία

Θα σου δώσει νόημα πόθο

Όνειρο που βγήκε πρώτο

~~~~~

Τύχες όσες κι οι άνθρωποι

Νόημα δίνουν οι συμπτώσεις

Σαν οι τύχες συναντιούνται

Τα όνειρα αναμετριούνται

~~~~~

Τύχη, μοίρα, ριζικό

Σπάσ' τη γυάλα να σε δω

Αν ποτέ δεν κουνηθούμε

Σ' ιστορία δεν θα γραφτούμε!

Λέξεις

Λέξεις πες κατάλληλες

Με ακρίβεια και

γνώση

Όπλο να γίνουν δυνατό

Εξουσία να δώσει

~

Είναι ο τρόπος για να βρεις

Αυτοκυριαρχία

Στ' αλάνθαστα τα όνειρα

Και κάθε μελωδία

~

Κάνε την υπέρβαση

Ν' ακούν αυτό που θέλουν(πολιτικοί,νομικοί κ.π.α...)

Τα πλήθη επηρέασε

Κοπάδι το μπουρδέλο

Ακλόνητη άγκυρα

Κάθε που αγκυροβολείς

Άγκυρα μία δεν αρκεί

Σταθερή ελπίδα για να έχεις

Ρίξε όλες τις άγκυρες

Μαζί ρίξε κι Εμένα

Ακλόνητη για Σένα

Έλα κύμα και προσπέρνα!

Βράσε πέτρες...να αντέξεις[Ψευδαισθήσεις]

Έβρασε πέτρες

για να νομίσει

ο γείτονας

πως έχεις να ζήσεις

Δεν τρώγονται αλλά σε τρέφουν

Οι αναποδιές όταν σε τρέχουν

Άντεξες κι είσαι εδώ!

Έρθε και το φαγητό!

Ανατροπή Κρίσης

Το "εμείς" κάναμε "εγώ", το "είμαι" έγινε "έχω"
Άριστα βγάζω στο σχολειό, τίποτα δεν κατέχω
Την ύλη μου 'μαθαν Θεό, το εγώ να ανατρέφω
Το ονόμασαν πολιτισμό, μα θλίψη όλο έχω

~~~~~

Το τίποτα κι οι φόβοι μου, κάνουν καλή παρέα
Θυμό, οργή και πανικό, σε πόλεμο μοιραία
Συστήματα ανάπηρα, κράτος και εκκλησία
Με μιας γκρεμό μας δείχνουνε και στήριξη καμία

~~~~~

Ο κόσμος όλος είναι παζλ, η συνοχή μετράει
Ένας είναι χαρούμενος, ο κόσμος τραγουδάει
Το σύμπαν ζει αρμονικά, καθείς χαμογελάει
Γνώσεις από διάνοια, όχι από ψευδ- αισθήσεις
Γνήσιο πνεύμα αθάνατο, ζωή μ' ελευθερία

~~~~~

Το "εδώ" είναι "παντού", το "τώρα" είναι αιώνιο
Κάνε την γνώση σου γνωστή, του έρωτα συν-ουσία
Γιατί είσαι τόσο κτητικός; Ανέραστη Αξία;
Μοίρασε τα ταλέντα σου, να τα χαρεί η πλάση
Διέλυσε την κρισάρα μας, χωρίς αίμα να στάξει

Φλόγα καρδιάς καίει το κακό[Τα 3 μικρά γουρουνάκια]

Παιδιά μου σαν την ελευθερία δεν έχει άλλη δυσκολία

Έρθε η ώρα να την γευτείτε, δασκάλα καλύτερη δεν θα βρείτε

Μόνη εγώ, μόνα κι εσείς, από Αγάπη θα το δείς

Κρατήστε την καρδιά μας φλογισμένη, λύκο κακό να μην τρέμει

Όσο φυσά και ξεφυσά, το σπίτι αυτό δεν το χαλά

Έχει θεμέλια βαθιά, είναι από στέρεα υλικά

Ευγενική καταγωγή, ήθη, αξίες, διαγωγή... Τούβλα πολλά!

Όλη η Αγάπη ενωμένη, θέρμη στο τζάκι αναμαίνει

Ψάχνει μια τρύπα να χωθεί, κακό να κάνει δεν μπορεί

Αν απ' την καμινάδα μπει, φωτιά στη γούνα του θα βρει

Θα είμαι εδώ θα περιμένω, να 'ρχεστε νέα σας να μαθαίνω

Για την Χαρά σας που πονάτε, για τον πόνο που γελάτε

Και μια ψυχή αρκεί [Ο λύκος και τα 7 κασικάρια]

Χτύπησε την πόρτα

Αθώα κασικούλα

Άρχισε τα κόλπα

Να πείσει μια παιδούλα

Επτάψυχη καρδούλα

~~~~~

Έξι ζωές κατάφερε

Ο λύκος του να φάει

Η έβδομη τον έφαγε

Ακόμα το φυσάει

Το ράμμα τον πονάει

~~~~~

Ψυχρές οι πέτρες μέσα του

Το ρέμα τον τραβάει

Επτά ψυχές αμφισβητούν

Την πόρτα που χτυπάει

Τούρινγκ ο Πρίγκιψ [Η Χιονάτη και οι 7 νάνοι]

Της apple το μήλο δάγκωσε

Τα byte της καλάσαν

Οι αλγόριθμοι την χάσαν

~~~~~

Μάγισσα που την φθόνησε

της πάσαρε οίό στο μήλο

τον χάρο να 'χει φίλο

~~~~~

Επτάψυχος νάνος συμπονά

Την πρίζα δεν την βγάζει

Θα περιμένει μάστορα

~~~~~

Που στην καρδιά μιλάει

Πολλά φιλιά αντιβίωση

Δίνει κι ας μη χρωστάει

Το παράπονο της παπαρούνας[Ο κότσυφας απαιτεί το δάσος να σωθεί]

Όλοι φταίμε, φταίω κι εγώ, έβλεπα φλόγα... δεν ήμουν εδώ
Τώρα κλαίω, τώρα σιωπώ, τώρα λυπάμαι...λευκή τώρα θα 'μαι
Ήμουν κόκκινη...χαμογελούσα, χόρευα και τραγουδούσα
Εσείς πουλιά μην κελαηδάτε, μήνυμα σιωπής... σκορπάτεεεε
Να τ' ακούσουν τα παιδιά, να το πούνε...στη φωλιά
Τα πουλιά πως απεργούνε, σε νεκρό δάσος ...δεν ζούνεεεε
Να το μάθουν οι μεγάλοι, να δούμε δράση...δέντρο, φτυάρι
Να γυρίσει η χαρά, η ανάσα, η δροσιά...το τραγούδι στα πουλιά
Στα λουλούδια τα φιλιά, η Αγάπη, η προστασία...κόκκινη εκχειρία

Ζωντάνεψε το παιδί μέσα σου...νίκα την μοναξιά [Πινόκιο]

Κομμένη ανάσα

Μα δε σε νοιάζει

Η σιωπή σου πόσο με αλλάζει

Βουλοκέρι στ' αυτιά

Και συνεχίζεις

Τραβάς τα λουριά, με τραυματίζεις

Το δάκρυ του πόνου μου δεν σε ταραίζει

Χαράζεις στις παλάμες μονοπάτια

Με απάτης καρφιά χτίζεις παλάτια

Της άλλης πλευράς σου τα όρια ελέγχεις

Μαζοχισμός μ' ακόμα αντέχεις

Ξύλινη αγάπη

Μορφή που αλλάζει

Του πινόκιο η μύτη δεν την τρομάζει

Ο πλάστης στοργικά να αγκαλιάζει

Νεράϊδα την σάρκα να μεταλλάζει!

Η Αληθινή Αγάπη λιώνει τον πάγο [frozen]

Μια αγκαλιά Αγάπης αληθινής, να λιώσει τον πάγο μπορεί

Η καρδιά με θέρμη να ζει, ο ήλιος στον κόσμο να 'ρθει

~~~~~

Παγωμένες καρδιές αργοπεθαίνουν, σε χειμώνα βαρύ σε παρασέρνουν

Αγκάλιασέ τες να ζεσταθούν, σε καλοκαίρια Αγάπης να μεταλλαχθούν

~~~~~

Αν δώσεις Αγάπη και δεν αισθανθείς, καρδιά να χτυπάει με ρυθμό ζωής

Να νιώσεις την πέτρα δεν το μπορείς, μακριά να τη στείλεις να σωθείς

Άξια χελώνας γοητεία [Ο λαγός και η χελώνα]

Κάθε δρόμος έχει ομορφιές

Δύσβατος και ίσιος

Με του λαγού περπατησιά

Χάνεις τα ωραία

Γίνε χελώνα ν' αφουγκραστείς

Αισθήσεων πανδαισία...

Πρωτιά που έχει αξία

Δευτερολέπτου γοητεία!

Τυρί μόνο σε Φίλους [Η αλεπού και το κοράκι]

Πολλοί "φίλοι" ανάξιοι σε περιτριγυρίζουν

Πολλά φιλιά χωρίς καρδιά

Άπληστα σου χαρίζουν

Ευχές, γιορτές, χαμόγελα

Ψεύτικα που μυρίζουν

Δόντια που σε δαγκώνουνε

Πλάτες σου γυρίζουν

Στα δύσκολά σου προσπαθούν

Οφέλη να καρπωθούνε

~~~~~

Πριν μια λαλήσει κόρακας

Τί κάνεις; Δεν θα πούνε

Πριν δυο λαλήσει κόρακας

Κατήγοροι θα 'ρθούνε

Πριν τρεις λαλήσει κόρακας

Τελείως θα σ' αρνηθούνε

Κι οι λίγοι που θα μείνουνε

Αντάξιοι!!!...θα φανούνε...

Φίλοι ζωής που νοιάζονται

Χαμόγελο να δούνε!

Άκου τον κόρακα κι εσύ...

"Οι κόλακες ποτέ ξανά

τυρί μη ματαδούνε!"

Αυτογνωσίας δύναμη

Και ακεραιότητά μας

Μια ζωή, για ένα τριαντάφυλλο [Η Πεντάμορφη και το Τέρας]

Τα κάλλη του βουτήχτηκαν στην απελπισία, ευχή κατάρα δόθηκε αιώνια τιμωρία
Υπόσχεση ατήρητη σε αγαπομονοπάτι, με άλλη Αγάπη λύνεται κακίας το γινάτι

~~~~~  
Η όμορφη αγνότητα που την παραμελήσαν, ψυχή παιδιού που ζήλεψαν, χαρά που την ματώσαν
Τα πλούτη τους αγνόησε που την εστοικειώσαν, γλυκιά καρδιά μαράζωνε, τριαντάφυλλο της δώσαν

~~~~~  
Τα ρόδα τους ενώσανε και η απελπισία, διψάν γι' Αγάπη, στέρεψαν, καρδιές μοσχοβολήσαν
Τα πάθη τα ξεπέρασαν και την αμφιβολία, του πόθου δάκρυα κύλισαν, ζωές τα υπεραξίζαν

~~~~~
Με σώμα του λέοντα στην αναμονή, ψυχή με σθένος ζήταγε, Αγάπη ν' αναβλύζει
Της λέαινας πραότητα να αισθανθεί, το σώμα αυτό να διώξει, ποτέ μη μετανιώσει

Βιογραφικό

Όνομα, επάγγελμα, σπουδές, έτος γέννας, πόλη καταγωγής, πόλη διαμονής, οικογένεια και πολλά άλλα.

Έχω αλλά δεν με κατέχουν.

Όσο Είμαι εδώ, όσο συναντάω ωφέλιμα για τον κόσμο, τα συμπυκνώνω σε ευανάγνωστες σύντομες στιχοδημιουργίες.

Δημιουργικά δώρα, από Αγάπη με Αγάπη, για τον κόσμο.

Υπάρχω απλά και είναι η Χαρά μου.

Ενώστε το νου σας με του συγγραφέα, υπάρχει ή όχι είναι μόνο ιδέα...

Τα δώρα μου τα βρίσκεται εδώ:

- <http://searchingthmeaningoflife.wordpress.com/>

-

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Poems&act=index&sort=date&order=desc&poet_id=60935

- <http://www.easywriter.gr/author/item/82>

- <http://www.scribd.com/Searchingthmeaningoflife>

- <https://www.facebook.com/pages/Searching-the-meaning-of-life/245438198823534>